

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.052/2018/11.szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Pataki Erna ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a **jogtanácsos neve (címe)** által képviselt II.rendű **alperes neve** II. rendű alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2017. október 18. napján kelt 10.P.20.009/2017/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. és 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A le nem rótt 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A II.rendű alperes neve(**város 1 neve**)-i Járási Hivatala 41.093/3/2015. számú határozatával a végrehajtó megkeresésére 272.878,- Ft és járulékai erejéig végrehajtási jog bejegyzését rendelte el a felperes tulajdonában álló ingatlanra a (**város 1 neve**), (**utca, házsám**) szám alatti társasház javára. A határozat ellen a felperes nem fellebbezett.

A hivatal 4. számon a végrehajtási jog törléséről döntött a végrehajtó újabb megkeresése alapján, egyidejűleg – 5. sorszámú végzésével – a törléssel kapcsolatban felmerült 6.600,- Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére kötelezte a felperest.

A végrehajtási jog törléséről, valamint az igazgatási szolgáltatási díj megfizetéséről szóló határozatokkal szemben a felperes fellebbezéssel élt.

A másodfokon eljáró alperes 30.440/2/2015. számú határozatával a fellebbezést elutasította és helybenhagyta a végrehajtási jog törléséről szóló elsőfokú határozatot, majd a 30.469/2/2015. számú végzésével a díjfizetésre kötelező végzés elleni fellebbezést is elutasította annak helybenhagyása mellett.

A felperes mind a bejegyző, mind a törlő határozatok felülvizsgálata iránt keresettel élt.

A (**város 1 neve**)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésével a 3. számú bejegyző határozat kapcsán előterjesztett keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, utalva a fellebbezés hiányára.

A (**város 1 neve**)-i Törvényszék a végzést 5.Kpkf.20.455/2016/2. számú végzésével helybenhagyta. A másodfokú határozatot a Kúria Kfv.VI.37.622/2016/11. számon hatályában fenntartotta.

A (**város 1 neve**)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.509/2015/7. számú ítéletével a végrehajtási jog törlését helybenhagyó 30.440/2/2015. számú másodfokú határozat ellen benyújtott felperesi keresetet elutasította. Indokolásában kifejtette, a hatóságot csupán átvezetési kötelezettség terhelte. Eljárása során csak azt vizsgálhatta, hogy a bejegyzés törlésére alkalmas okirat-e a hozzá

érkezett megkeresés, mérlegelési jogköre nem volt. Megállapította egyebek mellett, hogy a megkeresés közokirati formában érkezett, továbbá hogy nem sérült a közhitelesség elve sem.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.317/2016/15. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Kiemelte, az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy nem volt hatásköre a bejegyzés jogszerűségének vizsgálatára, mivel az önállóan támadható határozattal került elrendelésre. Rámutatott, a végrehajtó megkeresésén túl a végrehajtási jogot megalapozó okiratok felülvizsgálatára és ezek vizsgálatára a bíróság sem rendelkezik hatáskörrel, csak a közigazgatási szerv tevékenységének törvényességét vizsgálhatja, azt, hogy a végrehajtási jog törlése a megkeresés alapján szabályszerűen történt-e. Megállapította, hogy a törlés elutasítására indok nem volt. Kifejtette továbbá, a bíróság kizárólag a keresettel támadott határozatot és nem az azt megelőző, bírósági felülvizsgálattal nem érintett hatósági döntést változtathatja meg. Utalt arra is, hogy a képviseleti jog kétségbevonása minden alapot nélkülöz a jogtanácsosi igazolvány becsatolására tekintettel.

A **(város 1 neve)**-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.Kpk.27.508/2015/5. számú végzésével a felperes igazgatási szolgáltatási díj megfizetéséről rendelkező 30.469/2/2015. számú alperesi határozat ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmét elutasította. Határozatának indokolásában rámutatott, a Díjtörvény 32/A. § (1) bekezdése alapján ingatlant terhelő jog törlése esetén a díjat annak kell megfizetnie, aki a törlésre kerülő joggal terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa, azaz a felperesnek. Az adósi minőség, illetőleg a végrehajtásra okot adó körülmény vizsgálata az eljárásnak nem tárgya.

A felperes panaszeljárást is kezdeményezett 2015 folyamán.

Az alperes ennek kapcsán 2015. december 18-án kelt BKM/001/7654-6/2015. számú válaszlevelében tájékoztatta, hogy megvizsgálta a BK-05B/001/6515/2015. számon vezetett aktát, kiemelten foglalkozott a 4. számú jegyzőkönyvvel, illetve a 7. számú tájékoztatással a panaszügy kivizsgálásáról, továbbá a 13. számú, azonos tárgyú, ismételt panasz kivizsgálásának mellőzésével. Közölte, az iratok vizsgálata alapján is fenntartja a BKM/001/7654-3/2015. iktatószámú tájékoztató levelében foglaltakat, jogsértést sem az ingatlan-nyilvántartási osztály, sem a járási hivatal panaszeljárása kapcsán nem észlelt.

A felperes keresetét eredetileg 2016. május 20-án a **(város 1 neve)**-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt terjesztette elő. E bíróság 4.K.27.137/2016/9. számú végzésével a felülvizsgálni kért BKM/001/7654-6/2015. számú panaszra adott válaszlevél, a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozat, valamint a törlési díj megfizetéséről rendelkező végzés bírósági felülvizsgálata iránti részében a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, míg a sérelemdíj megfizetésére irányuló részében a keresetlevél áttételét rendelte el.

A **(város 1 neve)**-i Törvényszék 3.Kpkf.22.153/2016/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzésének áttételre vonatkozó – nem fellebbezett – részét nem érintette, idézés kibocsátása nélkül elutasító rendelkezését pedig helybenhagyta.

A végrehajtási jog bejegyzésével és törlésével kapcsolatos sérelemdíj iránti igény kapcsán a **(város 2 neve)**-i Törvényszék járt el. Az ügyben a Szegedi Ítéltábla Pf.I.21.145/2017/16. számon hozott jogerős ítéletet.

A felperes eredetileg előterjesztett keresetében az I. rendű alperest 2 x 33.750.00,- Ft, a II. rendű alperest 2 x 50.625.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni (keresetlevél 10. oldal 1-2. pont I. rendű alperessel szemben, 11. oldal 3-4. pont II. rendű alperessel szemben) alapvető és személyiségi jogainak megsértésére hivatkozással. Véleménye szerint az alperesek a közhiteles nyilvántartás szabályait megsértették, beleértve a panaszeljárást. Nem bizonyítóerejű és az igazmondás követelményébe ütköző módon hamis közokiratot szerkesztettek, és hamis közokiratokra hivatkozással sértették, csorbították törvényes jogait. Kérte megállapítani, hogy

hamisan, jogellenes állami erőszak alkalmazásával jegyezték be **(város 1 neve)**-i ingatlanára 272.878,- Ft és járulékai erejéig a végrehajtási jogot, és szintén jogellenesen kötelezték 6.600,- Ft eljárási díj megfizetésére. Álláspontja szerint törvénytelen volt a végrehajtási jog bejegyzése, hamis volt a törlése és jogellenes a törlési díj megfizetésére való kötelezése is. Hangsúlyozta, soha nem volt adós, a társasház nem kérte a földhivatali bejegyzést, arra nem adott engedélyt, a hatóság ugyanakkor nem bírálta el a felperes határidőben előterjesztett kérelmét, fellebbezését, amit a végrehajtási jog bejegyzésével szemben terjesztett elő. A BKM/001/7654-6/2015. számú panaszeljárást elutasító döntést ugyancsak jogellenesnek, alapvető jogait sértőnek tartotta.

Az eljárásra kijelölt **(város 2 neve)**-i Törvényszék 2. számú végzése kapcsán indult másodfokú eljárásban a Szegedi Ítéltábla Pkf.I.20.419/2017/2. számú végzésében kifejtette, a nem jogképes I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet a jogképes II. rendű alperes elleni keresetként kell tekinteni, azaz az ügyben ténylegesen csak a II. rendű alperes szerepelhet.

A II. rendű alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a végrehajtási jog törlésével kapcsolatos eljárás törvényességét a Kúriával bezárólag eljáró bíróságok megállapították, míg a felperes erre alapított sérelemdíj iránti igénye res iudicatanak minősül a Szegedi Ítéltábla Pf.I.21.145/2017/16. számú ítélete alapján. Utalt arra is, hogy a kifogásolt eljárások mindenben megfeleltek a jogszabályi követelményeknek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a pert a végrehajtási jog bejegyzése és törlése, mint jogsérelmet eredményező magatartások miatt előterjesztett sérelemdíjra kötelezés tartalmú kereseti kérelem vonatkozásában megszüntette, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 1.500.000,- Ft elsőfokú eljárási illeték megfizetésére az államnak külön felhívásra. Határozatának indokolásában elsődlegesen rámutatott, a végrehajtási jog bejegyzésével és törlésével kapcsolatos sérelemdíj megfizetése iránt a **(város 2 neve)**-i Törvényszék előtt P.20.577/2016. számon per volt folyamatban, melyre figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a Pp. 157. § a) pontja alapján ezzel összefüggésben a per megszüntetésének volt helye.

Ezt meghaladóan a törlési díjfizetésre kötelezéssel, illetve a panaszeljárással kapcsolatban előterjesztett sérelemdíj iránti igény kapcsán kifejtette, egyik sérelmezett magatartás esetében sem állapítható meg az alperes részéről jogellenesség. A törlési díjra való kötelezés megfelelt a Díjtörvény 32/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak: jog törlése esetén a díjat annak kell megfizetni, aki a törlésre kerülő joggal terhelt ingatlan tulajdonosa, azaz a felperesnek. A panaszügyintézés kapcsán pedig megállapította, az ismételt panasz kivizsgálásának mellőzéséről szóló határozat megfelelt a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 2., 3. és 2/A. §-ában foglaltaknak.

A fentiekben túlmenően kifejtette, az eljárásjogi alapjogok nem minősülnek személyiségi jogoknak és az sem állapítható meg az eljárás adataiból, hogy bármilyen intézkedésre a felperes személyének lényegét adó ismérvek miatt került volna sor. A személyiségi jogi per pedig nem szolgálhat újabb jogorvoslati fórumként az alapügyben hozott döntéseket illetően. A felperes megállapítási keresetei vonatkozásában utalt arra, azok csak a személyiségi jogsértés objektív szankciójaként voltak érvényesíthetők, egyebekben a Pp. 123. §-ában foglalt feltételeknek nem feleltek meg, mivel az ügyben marasztalás kérhető.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát kérte. Véleménye az volt, az elsőfokú ítélet alapvető személyiségi jogait sérti és illeték fizetésére sem köteles az Itv. 33/A. §-a alapján. Fellebbezésének kiegészítésében az állított jogsértések alapján tételesen meghatározta a

sérelemdíj mértékét, azzal azonban, hogy sérelemdíjra illetékmentesen jogosult. Kifejtette, az alperes sem személyesen, sem meghatalmazottal nem vett részt a perben, tehát nem vitatta a felperesi kérelmeket, azokkal teljes mértékben egyetértett, így valamennyi kérdésének pótlólagosan eleget kell tennie. Álláspontja szerint súlyosbítja az alperes eljárásának felróhatóságát, hogy a végrehajtói megkeresést – jogszabályellenesen – önmagában elegendőnek tartotta az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez, nem mérlegelte annak megalapozottságát. Súlyos jogszabálysértés az a tény, hogy az Inyvtv. 27/A. § (9) bekezdése ellenére nem értesítették az eljárás megindításáról. E hivatkozását kiegészítette azzal, hogy az Inyvtv. 29. §-a alapján közokirat vagy teljes bizonyítóerejű magánokirat alapján van helye feljegyzésnek, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja.

A felperes személyesen előterjesztett beadványában több pontban felsorolta az elsőfokú bíróság állított jogsértéseit. Kifejezetten sérelmezte, hogy elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte annak ellenére, hogy az eljárás illetékmentes. Álláspontja szerint az ítélet sérti a jóhiszeműség és tisztesség, az elvárható magatartás, a joggal való visszaélés tilalma elvét és a bíróság előtti egyenlőséget is. Kitért arra, jogorvoslati kérelme a permegszüntetésre vonatkozó rendelkezések ellen is irányul.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az ítélet tábla a felperes személyesen előterjesztett beadványai kapcsán kiemeli, a Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ítélet tábla előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye hatálytalan (Pp. 73/B. § (1) bekezdés). Az előírt kötelező jogi képviselő célja, hogy biztosítsa az eljárás szakszerűségét és azt, hogy valóban indokolt esetben kerüljön sor az ítélet tábla előtti jogorvoslat igénybevételére. Ez azt jelenti, hogy a jogi képviselő szerepe nem csupán a képviselt személy helyettesítése, hanem a képviselt érdekeinek hatékony érvényre juttatása végett alakilag és tartalmilag egyaránt szakszerű fellebbezés előterjesztése. Az ítélet tábla előtti eljárásban ezért kizárólag a jogi képviselő által készített fellebbezés tekinthető hatályos jogorvoslati kérelemnek. Mindezek alapján a felperes által kézzel írt beadványok hatálytalanok, azokat a másodfokú bíróság nem vehette figyelembe.

A felperes pontosított fellebbezése kiterjedt az elsőfokú bíróság ítéletének permegszüntető rendelkezésére is, ezért az ítélet táblának a másodfokú eljárásban elsődlegesen a felperes eljárásjogi kifogásait kellett vizsgálni. Ezzel kapcsolatosan lényeges, hogy az ítélet táblának hivatalos tudomása van arról, hogy a Pf.I.21.145/2017. számon, a végrehajtási jog bejegyzésével és törlésével kapcsolatos felperesi személyiségvédelmi igényt már jogerősen elbírált, így az ahhoz kötődő anyagi jogi jogerő kizárja, hogy ugyanabból a tényalaphoz származó ugyanazon jog iránt ugyanazon felek egymás ellen új keresetet indíthassanak (Pp. 229. § (1) bekezdés). Az elsőfokú bíróság tehát a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjának és 157. § a) pontjának helyes alkalmazásával rendelkezett e körben a per megszüntetéséről. Ebből következik az is, hogy a másodfokú eljárásban a felperesi beadványok azon részei, amelyek a végrehajtási jog bejegyzésével, illetve törlésével kapcsolatos kifogásokat, az ezekhez kötődő személyiségvédelmi igényt tartalmazták, irrelevánsak voltak.

Az ügy érdemét tekintve az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése, indokolása is helytálló, azzal az ítélet tábla maradéktalanul egyetért, érveit megismételni nem kívánja.

A felperesi igényérvényesítés, a fellebbezés kapcsán azt látja szükségesnek kiemelni, hogy a személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél, szerepénél fogva alkalmatlan bármely

más jogterületre vonatkozó jogvita eldöntésére vagy akár szakmai véleményezésére. A személyiségi jogi per ugyanis nem szolgálhat általános vagy akár különleges jogorvoslati fórumként. A személyiségi jogi per bíróságának éppen ezért nincs jogszabályi lehetősége más eljárásra tartozó jogvita eldöntésére, szakmai véleményezésére, felülbírálatára (hasonlóan: Kúria Pfv.IV.21.423/2014/4.). A felperes túlnyomórészt az alap közigazgatási eljárásokban született döntéseket kívánta ismételt felülvizsgáltatni, azonban – a fentiekből láthatóan – a személyiségi jogi per nem teremthet új jogorvoslati fórumot a korábbi, számára kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős határozatokkal szemben, vagyis nem szolgálhat sérelemdíj alapjául, ha a korábbi döntéseket akár érdemben, akár eljárási szabálysértésre hivatkozva vitatja.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint az eljárási alapjogok a Pp. 2. § (1) bekezdése szerint nem tekinthetők egyben személyiségi jogoknak is, mivel a védendő érték nem közvetlenül az emberi személyiségből fakad, nem a személyiség megnyilvánulásaként határozható meg. Ezek elsődlegesen nem az emberi individuum védelmét, hanem az állami közreműködés mellett zajló eljárások megfelelő megvalósulását, érvényesülését szolgálják (hasonlóan: BDT2015.3337.). Emiatt személyiségi jog megsértésének megállapítására eljárási vagy anyagi jogi szabálysértés csak akkor adhat alapot, ha azt a fél személyiségének lényegét alkotó ismérvek miatt követik el (hasonlóan: Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.509/2007/4.). A perbeli esetben ilyen körülményre a felperes tényállítás szintjén sem hivatkozott, nem jelölt meg olyan, személyiségének lényegét alkotó ismérvet, amely kifejezett oka lett volna az állított jogszabálysértésnek.

Megjegyzi ugyanakkor az ítéletábra, egyetért az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az alperes részéről jogszabálysértés a díjfizetésre való kötelezés, illetve a panaszügyintézés kapcsán sem állapítható meg, ami a személyiségi jogsértést eleve kizárja.

Osztja továbbá az elsőfokú bíróság álláspontját tekintetben, hogy az alperesi képviselő képvisleti jogosultsága fennállt és megfelelően igazolt volt (1983. évi 3. tvr. 3. § (1)bekezdés, 7. § (1) bekezdés).

A felperes fellebbezésében ugyancsak kifogásolta az elsőfokú ítéletnek az eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezését. A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. A felperes keresetében az I. rendű alperest 67.500.000,- Ft, míg a II. rendű alperest 101.250.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni (keresetlevél 10. oldal 1-2. pont, 11. oldal 3-4. pont). Ebből következően a pertárgy értéke az általa követelt sérelemdíj összege 168.750.000,- Ft, mivel a nem jogképes I. rendű alperessel szembeni keresetet is a II. rendű alperessel szemben előterjesztettként kellett figyelembe venni (Szegedi Ítéletábra Pkf.I.20.419/2017/2.). Ezt a pertárgyértéket a felperes részére kézbesített – most hivatkozott – ítéletábrai végzés indokolásának első bekezdése kifejezetten tartalmazza. Ennek alapján számolva az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárási illeték összegét 1.500.000,- Ft-ban, melynek megfizetésére a pereszes felperes köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján. Az eljárás ugyanis nem illetékmentes, az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perben a felet csupán illetékfeljegyzési jog illeti meg. A felperes által hivatkozott Itv. 33. §-a nem a polgári peres eljárásra, hanem a közigazgatási eljárásra vonatkozik, mint ahogy az a 33. § (1) bekezdés szövegéből egyértelműen kiderül.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte ugyanakkor, hogy a felperes fellebbezésével egyidejűleg személyes költségmentesség engedélyezését kérte, amelyről az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni. Az iratok felterjesztéséből és a költségjegyzék kiállításából következően azonban a személyes költségmentesség a fellebbezési szakra megadottnak tekintendő (BH1998.299.), ezért a le nem rótt 2.500.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján.

Szeged, 2018. november 9.

Dr. Kiss Gabriella s.k.	Bálint Attila s.k.	Tolna András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró